

ДИДАКТИЧНІ АСПЕКТИ СУЧАСНОГО ФОРМАТУ ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ СТУДЕНТІВ ЗАКЛАДІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ В УМОВАХ КАРАНТИНУ

Корягін Віктор, Блавт Оксана

Національний університет «Львівська політехніка», Львів

Анотація. Розглянуто питання фізичного виховання студентів закладів вищої освіти в умовах карантину. За результатами наукової розвідки виокремлено теоретико-практичні дидактичні аспекти реалізації цього процесу засобами дистанційних технологій.

Ключові слова: фізичне виховання, студент, дистанційне навчання, карантин.

Вступ. Карантинні заходи наклали певні обмеження щодо повноцінного освітнього процесу у закладах вищої освіти. Перебуваючи на карантині, студенти кардинально змінили звичний спосіб життя. Малорухливий спосіб життя, незбалансоване харчування, відсутність стимулів бути фізично привабливим і активним стало атрибутами дистанційного формату навчання [1, 2]. Зазначене впливає на настрій та загальний стан організму, що очевидно може призвести до зниження імунітету та загострення хронічних захворювань і погіршення якості життя.

Відтак, зменшення рухової активності студентів в умовах запровадження карантинних заходів безпеки зумовлює пошук нових підходів та методів взаємодії зі студентами, адекватного вибору мети і завдань, організаційних форм, методів і засобів фізичного виховання задля створення можливості підтримки належного рівня їхньої рухової активності та запобігання явищам соціальної дезадаптації.

Актуальність забезпечення високої ефективності фізичного виховання у закладах вищої освіти (ЗВО) значно зростає з огляду на те, що фізичне

виховання студентської молоді має визначне значення для підготовки гармонійно розвинених, висококваліфікованих фахівців. У будь-якій країні, що заснована на гуманістичних і демократичних принципах, здоров'я людини є вищою цінністю, найважливішим надбанням держави, воно – безперечний пріоритет, запорука життєстійкості і прогресу суспільства [4]. Визначена проблематика розглядається в загальнодержавному контексті, оскільки воно стосується високоосвіченої категорії громадян, які в майбутньому мають скласти основу продуктивних сил суспільства.

Мета дослідження: виявлення дидактичних аспектів реалізації фізичного виховання студентів ЗВО засобами дистанційних технологій.

Матеріал і методи дослідження. Теоретичний аналіз, систематизація, порівняння різних поглядів на досліджувану проблему, узагальнення даних науково-методичної та спеціальної літератури.

Результати дослідження та їх обговорення. Вимушене дистанційне навчання поставило викладачів та студентів перед непротими викликами: як організувати фізичне виховання студентів в умовах карантину. Задля проведення наукової розвідки у визначеному керунку, насамперед з'ясуємо, що дистанційне навчання може бути реалізовано шляхом застосування дистанційної форми як окремої форми здобуття освіти або використанням технологій дистанційного навчання для забезпечення навчання за різними формами здобуття освіти [2].

Нова модернізаційна стратегія як пріоритет реформування передбачає передусім істотні зміни в педагогічній теорії та практиці фізичного виховання. Прерогативною стратегією у цьому керунку визначено необхідність якісних змін у змісті усіх його ланок. Ми долучаємось до думки [1, 2], що реалізація фізичного виховання технологіями дистанційного навчання повинно бути відповідне належному рівню наукової організації фізичного виховання студентів у контексті Болонського процесу. Водночас, педагогічна практика вимагає створення відносно простого і в той же час максимально універсального інструментарію. У даному контексті слід переглянути основні

компоненти: зміст, форми, методи, технології дистанційного навчання, методичне забезпечення цього процесу.

Не викликає жодних сумнівів, що зважаючи на потенційні перспективи та дидактичні властивості, технології дистанційного навчання є винятково своєчасними і перспективними для використання у процесі фізичного виховання у сфері вищої освіти. Ми підтримуємо ідеї [1], що інтеграцією технологій дистанційного навчання у фізичне виховання створюється можливість студентам отримання певного запасу знань та ймовірності застосувати їх на практиці задля протидії вимушеному обмеженню рухової активності. Мета його використання полягає у формуванні уяви про використання усіх можливих форм фізичного виховання, адаптованих до реалій сьогодення задля забезпечення дотримання режиму фізичної рухливості, максимально можливого в таких умовах.

При цьому повинно бути скорочено кількість теоретичного матеріалу, натомість – збільшення кількості інформаційного ресурсу на користь практичних занять. Вважаємо, що таким чином забезпечується підтримка належного рівня рухової активності студентів та запобігання явищам соціальної дезадаптації за вжиття карантинних заходів безпеки.

Цільовим завданнями освітнього процесу фізичного виховання з використанням технологій дистанційного навчання є виховання свідомого ставлення студентів до свого здоров'я як найвищої соціальної цінності, формування гігієнічних навичок і засад здорового способу життя, збереження і зміцнення фізичного та психічного здоров'я. Вирішувати ці проблеми треба ефективно і послідовно, причому в досить короткий термін, тому що потреби є нагальними.

Зазначене неможливо реалізувати без модернізації інструментарію оновлення надання студентам знань задля розвитку їхніх умінь і навичок, що передбачає розширення освітніх пропозицій згідно з вимогами сучасності. Беззаперечно, що розв'язання цього завдання вимагає формування у студентів розуміння небезпеки вимушеного обмеження рухової активності для стану

здоров'я. Вважаємо, що основою зазначеного є стійка мотивація дотримання здорового способу життя, яка формується комплексом заходів, спрямованих на усвідомлення студентами цінності свого здоров'я [3].

Отож, перехід до нових освітніх сервісів передбачає новий рівень якості та ефективності фізичного виховання студентів. Інтеграція засобів дистанційних технологій у процес фізичного виховання створює передумови для кардинального оновлення як змістово-цільових, так і технологічних сторін цього процесу, що проявляється у суттєвому збагаченні системи дидактичних прийомів, засобів фізичного виховання задля задоволення викликів сучасності.

Висновки. В умовах запровадження карантинних заходів безпеки, фізичне виховання у вищій школі зазнає радикальних змін, що відображається у глобальних вітчизняних реаліях. Найважливішими чинниками, які актуалізували наукові пошуки у визначеному напрямі, є глибоке осмислення феномену фізичного виховання як чинника здоров'язбереження та гостра необхідність задоволення викликів сьогодення. Сучасні тенденції розвитку подій зумовили потребу оновити методики фізичного виховання, джерела інформації, процес навчання і самі підходи до організації навчального процесу в умовах дистанційного навчання. Використовуючи можливості дистанційної форми фізичного виховання студентів, важливо надати цьому процесу нового поштовху, потенціалу розвитку на якісно інших засадах, на принципах якісно нового освітньо-виховного процесу.

Перспективами подальших досліджень передбачає розробку проекту педагогічної діяльності, змісту, методів, форм фізичного виховання студентів в умовах дистанційного навчання.

Список використаної літератури

1. Гребінка Г. Я., Куспиш О. В., Кубрак Я. Д., Рожко О. І. Формування інформаційного простору фізичного виховання студентів технологіями дистанційного навчання. Науковий часопис Національного педагогічного університету ім. М. П. Драгоманова. Серія 15: Науково-педагогічні проблеми фізичної культури (фізична культура і спорт), 2020. 3(123). С. 33–37.

2. Koryahin V., Blavt O., Serbo Y. Implementation of physical education of students using distance learning technologies: aspect of healthcare. Modern education, training and upbringing: collective monograph. International Science Group. Boston : Primedia eLaunch, 2021. С.168–173.

3. Jiménez-Pavón D., Carbonell-Baeza A., Lavie C.J. Physical exercise as therapy to fight against the mental and physical consequences of COVID-19 quarantine: Special focus in older people. Progress in Cardiovascular Diseases, 2020. Vol. 63(3). P. 386–388. <https://doi.org/10.1016/j.pcad.2020.03.009>

4. Raiola G., Aliberti S., Esposito G., Altavilla G., D’Isanto T., D’Elia F. How has the Practice of Physical Activity Changed During the COVID-19 Quarantine? A Preliminary Survey. Teoriâ Ta Metodika Fizičnogo Vihovannâ, 2020. Vol. 20(4). P. 242–247. <https://doi.org/10.17309/tmfv.2020.4.07>